

Konsekvensutredning

Myndighet
Statens energimyndighet

Diarienummer
2017-06669

Rubrik
Statens energimyndighets föreskrifter om ursprungsgarantier för el

A Allmänt

Beskrivning av problemet och vad man vill uppnå

En ursprungsgaranti ska visa varifrån den producerade elen kommer och vilket energislag som har använts vid produktionen. Det är producenten av el som får garantin efter att ha gjort en ansökan till Energimyndigheten. I Sverige kan alla elproducenter numera få ursprungsgarantier oavsett vilket energislag som används vid produktionen. Syftet med ursprungsgarantier är att säkerställa att slutkunden av el ska få kunskap om elens ursprung. Även om det är frivilligt att ansöka om ursprungsgarantier utfärdades det år 2015 i Sverige ursprungsgarantier motsvarande 99,5 procent av nettoelproduktionen, det vill säga den el som matas ut på nätet, varav en stor andel användes av elleverantörerna för att ursprungsmärka el. Ett stort antal elhandlare erbjuder elavtal som bygger på ursprungsgarantier. Med hjälp av dessa garantier kan en elleverantör garantera en kund, som väljer att köpa till exempel vindkraftsel, att motsvarande mängd vindkraftsel producerats som kunden förbrukar och att denna el inte har sålts till någon annan. Ursprungsgarantier utfärdas elektroniskt av Energimyndigheten efter att mätvärden för elproduktionen har rapporterats in. Ursprungsgarantier kan köpas och säljas på en öppen marknad inom EU. För att säkerställa möjligheten till överföring finns det en sammanslutning av de europeiska myndigheter och företag som har rollen som kontoförande myndigheter för ursprungsgarantier för el, Association of Issuing Bodies (AIB). AIB är en ideell förening, registrerad i Belgien. Överföringen av ursprungsgarantier mellan medlemsstater säkerställs genom en central datahubb i AIB:s regi. Handel på AIB:s datahubb förutsätter anpassning till standarden för European Energy Certificate System (EECS).

Ändringar i lag (2010:601) och förordning (2010:853) om ursprungsgarantier för el träder i kraft den 1 juni 2017. Ändringarna syftar huvudsakligen till att ge Energimyndigheten möjlighet att utfärda ursprungsgarantier för el som kan överföras till en annan EU medlemsstat, alltså ursprungsgarantier som är anpassade till EECS-standard. Till följd av detta behöver Energimyndigheten i föreskrift förtydliga de särskilda krav som ska gälla för sådana EECS-ursprungsgarantier. Tydliga krav på föreskriftsnivå behövs för att företag ska kunna ta ställning till om de vill ansöka om EECS-ursprungsgarantier – d.v.s. om de ytterligare kraven och den högre avgiften för EECS-ursprungsgarantier motsvarar ett förväntat högre marknadsvärde för dessa ursprungsgarantier.

Specifika ändringar jämfört med nu gällande föreskrifter

För EECS-ursprungsgarantier krävs att mängden producerad el i en anläggning rapporteras netto, efter användning för hjälpkraft och eventuell pumpkraft. I

myndighetens förslag till föreskrifter regleras vad som avses med nettomätning och hur företag med bruttomätning ska beräkna en korrektionsfaktor som appliceras på rapporterad el innan EECS-ursprungsgarantier utfärdas.

Vissa mindre ändringar föreslås jämfört med nu gällande föreskrifter. Energimyndigheten har sedan ett antal år tillbaka huvudsakligen hanterat ansökningar genom myndighetens e-tjänster. I den nya föreskriften för ursprungsgarantier för el föreslås därför inte några särskilda formulär anges i bilaga till föreskriften. Istället anges i föreskriften vilka uppgifter som ska lämnas. Krav på underskrift i original för behörighetshandlingar har också tagits bort.

I de nu gällande föreskrifterna finns inaktuella instruktioner om att uppgifter ska skickas till kontoföringsmyndigheten Svenska kraftnät. Svenska kraftnät är sedan år 2015 inte längre kontoföringsmyndighet varför ändringar föreslås i den delen. I den nya lydelsen av lag och förordning kommer rollen som kontoföringsmyndighet tas bort och samtliga uppgifter läggs istället på tillsynsmyndigheten (Energimyndigheten).

Beskrivning av alternativa lösningar för det man vill uppnå och vilka effekterna blir om någon reglering inte kommer till stånd

Alla EU-medlemsstater är skyldiga att kunna utfärda ursprungsgarantier. Ursprungsgarantierna är avsedda att handlas på en europeisk marknad och det finns en skyldighet enligt förnybartdirektivet att acceptera ursprungsgarantier från andra medlemsstater. Handel med ursprungsgarantier kan i praktiken endast ske genom den datahubb som tillhandahålls av AIB, något alternativt system har inte skapats. AIB kräver att ursprungsgarantier som handlas på denna hubb utfärdas och handlas enligt ett detaljerat regelverk gällande ursprungsgarantiernas utformning, datasystem, regelverk, och kontrollsystem, den s.k. EECS-standarden. Export av svenska ursprungsgarantier förutsätter därför i praktiken att dessa överensstämmer med EECS-standarden. Att helt avstå från att möjliggöra anpassning till EECS har således inte varit ett alternativ.

Europeisk handel med ursprungsgarantier är emellertid möjlig även idag, och ett alternativ till den föreslagna regleringen hade varit att fortsätta hanteringen på det sätt som sker idag. Den nuvarande hanteringen förutsätter att ursprungsgarantier utfärdade för svensk produktion konverteras till EECS-ursprungsgarantier av ett företag, Grexel Systems Ltd. (Grexel), som representerar Sverige i AIB. Denna konvertering är förenad med ytterligare kontroller och avgifter för ansökande företag som beskrivs utförligt nedan. Om möjligheten till att få EECS-ursprungsgarantier utfärdade från Energimyndigheten inte infördes så skulle handeln med ursprungsgarantier få fortsätta hanteras på detta sätt. Det skulle emellertid innebära högre kostnader för företagen (se nedan angående kostnader för företag) och det är ett mindre förutsebart system eftersom det tidigare inte varit reglerat i lag eller föreskrift vilka ytterligare krav som tillkommer för EECS-ursprungsgarantier.

En alternativ lösning till att införa två typer av ursprungsgarantier hade varit att ändra kraven för samtliga ursprungsgarantier så att de överensstämde med EECS-standarden. Detta hade inneburit att de ökade kostnaderna för hanteringen hade fördelats på alla producenter som tilldelas ursprungsgarantier, även de inte har intresse av att deras ursprungsgarantier skulle kunna säljas internationellt.

Med anledning av krav från AIB kan också beslut om utfärdande av EECS-ursprungsgarantier till en anläggning gälla i högst fem år. Beslut om nationella ursprungsgarantier gäller emellertid tills vidare. Det hade medfört en betydande administrationskostnad för såväl myndighet som företag om uppgifter om samtliga anläggningar behövde skickas in på nytt var femte år.

Ett viktigt skäl till att inte alla ursprungsgarantier anpassades till EECS var också att kraven i systemet för ursprungsgarantier då skulle avvika mera från kraven i systemet för elcertifikat. En mycket stor andel producenter i Sverige får såväl ursprungsgarantier som elcertifikat utfärdade för sin produktion av el. Det ekonomiska värdet av elcertifikat per producerad MWh hittills varit så pass mycket högre än värdet av ursprungsgarantier att det med fog kan antas att ursprungsgarantier ses som en bonus av producenterna. Ansökan om ursprungsgarantier och elcertifikat görs i samma formulär eller e-tjänst och utfärdas till samma konto i kontoföringssystemet.

EECS-standardens krav på nettomätning innebär att mängden producerad el som berättigar till elcertifikat inte stämmer med den mängd el som berättigar till EECS-ursprungsgarantier för alla anläggningar. Om samtliga ursprungsgarantier hade anpassats till EECS-standard så hade alla producenter som idag tilldelas ursprungsgarantier varit tvungna att ta ställning till om deras rapportering överensstämmer med kraven för EECS, med ytterligare administrativa kostnader till följd. Många mindre producenter har också avtalat om löpande överföring av ursprungsgarantier och har ingen kontakt med myndigheten efter den initiala ansökan om registrering. Ändrade krav hade krävt samtliga dessa aktörers medverkan. Med den föreslagna lösningen finns möjligheten för alla producenter att, utan ytterligare åtgärd, fortsätta få nationella ursprungsgarantier utfärdade, dessutom med en något lägre avgift per utfärdad ursprungsgaranti.

För att underlätta för de innehavare som fortsatt vill använda bruttomätning, men som vill ha EECS-ursprungsgarantier utfärdade, föreslås en möjlighet att konvertera rapporterad bruttomätt el till nettomätt el. Detta kan göras antingen genom ett schablonavdrag eller genom att skillnaden mellan brutto och netto beräknas baserat på hur den specifika anläggningen är konstruerad. Då båda alternativen är tillåtna möjliggörs för företagen att välja antingen en administrativt enkel metod eller en metod som är mera detaljerad. Schablon får emellertid endast användas för anläggningar med en installerad effekt under 10 MW. Detta beror på att ett schablonvärde i så pass stora anläggningar riskerar att avvika för mycket från verkliga förhållanden. Energimyndigheten måste kunna garantera AIB att utfärdade ursprungsgarantier motsvarar faktisk produktion och har därför sett det som nödvändigt att begränsa användandet av schabloniserad konvertering av mätvärden.

Uppgifter om vilka som berörs av regleringen

De som berörs av regleringen är företag och privatpersoner som producerar el eller handlar med ursprungsgarantier. Totalt är det 5 733 aktörer som idag har ett konto i Energimyndighetens kontoföringssystem och minst en anläggning som är godkänd för ursprungsgarantier. Av dessa aktörer är drygt 4000 privatpersoner, vilket innebär att endast en knapp fjärdedel är företag. De som kommer att vara tvungna att vidta åtgärder till följd av den föreslagna regleringen är emellertid endast de aktörer som idag använder sig av Grexels system för att konvertera ursprungsgarantier till EECS, eller som handlar

med sådana ursprungsgarantier med andra länder. Hos Grexel har EECS-ursprungsgarantier utfärdats till 316 olika kontohavare. Av dessa är omkring 80 procent företag. Dessa kontohavare har idag är ca 1500 anläggningar registrerade hos Grexel, vilket innebär att anläggningarnas produktion av el berättigar till ursprungsgarantier som *kan* konverteras till EECS.

Det finns emellertid skäl att anta att flera producenter än de hos Grexel registrerade kontohavarna drar nytta av internationell handel med ursprungsgarantier idag. Ursprungsgarantier utfärdas alltid av Energimyndigheten till ett konto som innehas av den faktiska innehavaren av anläggningen. Är det flera innehavare så behöver samtliga ha ett konto i systemet och ursprungsgarantierna kommer att fördelas mellan dessa. Den konvertering som Grexel utfört har emellertid ofta hanterats av en tredje part (en s.k. Registrant). I praktiken har framför allt små producenter ofta använt sig av en Registrant som, mot en avgift eller provision, ombesörjt försäljning av ursprungsgarantierna på den internationella marknaden. Producenten måste i dessa fall ha haft sin anläggning registrerad hos Grexel, men producenten har inte haft något eget konto, utan handeln har genomförts på registrantens konto. Av detta skäl så har antalet kontohavare i Grexel varit mindre än det antal producenter som i praktiken handlat med eller tilldelats EECS-ursprungsgarantier. Då även utfärdande av EECS-ursprungsgarantier inordnas i lagen om ursprungsgarantier så kommer även dessa endast att kunna utfärdas till innehavaren och Registrant-funktionen försvinner.

Energimyndigheten uppskattar att EECS-ursprungsgarantier enligt de nya bestämmelserna kommer att utfärdas för produktion från ca 1300 anläggningar och till omkring 180 olika innehavare. Denna uppskattning är baserad på antalet innehavare som visat intresse för att fortsätta handla EECS och antalet anläggningar som dessa äger. EECS-ursprungsgarantier förväntas således handlas av betydligt färre aktörer än de som handlar nationella ursprungsgarantier. De som väljer att handla med EECS-ursprungsgarantier bör emellertid vara företag snarare än privatpersoner och företrädesvis större aktörer med flera anläggningar och en relativt hög total elproduktion.

Uppgifter om de bemyndiganden som myndighetens beslutanderätt grundar sig på

I den nya lydelsen av förordning (2010:853) om ursprungsgarantier för el anges i 14 § bemyndigande för Energimyndigheten att meddela

1. föreskrifter om vad som avses med nettoelproduktion enligt 5 a §,
2. föreskrifter om mätning och rapportering enligt 7, 7 a, 8 och 9 §§, och
3. ytterligare föreskrifter om verkställigheten av lagen (2010:601) om ursprungsgarantier för el och denna förordning.

Uppgifter om vilka kostnadsmissiga och andra konsekvenser regleringen medför och en jämförelse av konsekvenserna för de övervägda regleringsalternativen

Ursprungsgarantier är en avgiftsfinansierad verksamhet och avgifterna anges i 13-13 a §§ i den nya lydelsen av förordningen om ursprungsgarantier för el. Myndigheten kommer med den nya regleringen att hantera två typer av ursprungsgarantier. Energimyndighetens medlemskap i AIB innebär också vissa kostnader, bl.a. en årsavgift. Sammantaget innebär förslaget till ny hantering ökade kostnader för myndigheten. Dessa kostnader kommer huvudsakligen att tas ut i form av avgifter av de företag som får ursprungsgarantier utfärdade.

Den nuvarande hanteringen av EECS-ursprungsgarantier har finansierats av avgifter som Grexel tagit ut. Deras genomsnittliga intäkter för hanteringen bedöms ha varit ca 5-5,5 mkr per år baserat på statistik om utfärdade EECS-ursprungsgarantier och angivna avgifter. För företag som använt registranter eller som fått hjälp med hanteringen av Grexel har sannolikt ytterligare kostnader tillkommit.

Tidigare år har Energimyndigheten tagit ut ca 7,5 mkr i avgifter för utfärdande av ursprungsgarantier. Med det nya förslagets avgifter förväntas myndigheten ta in ca 8,5 mkr i avgifter. Innehavare av anläggningar som får "vanliga" nationella ursprungsgarantier utfärdade kommer att få en sänkt avgift, medan en ny, högre avgift kommer tas ut av dem som får EECS-ursprungsgarantier utfärdade.

Även om förslaget innebär en ökning av de avgifter Energimyndigheten tar ut så förväntas denna ökning endast bli ca 1 mkr samtidigt som företagen inte behöver betala tidigare avgifter till Grexel på omkring 5 mkr. Förslaget förväntas således innebära betydligt lägre kostnader totalt för företagen än om någon ändring av regleringen inte genomförs.

En mindre del av den förväntade lägre kostnaden beror på att Energimyndigheten förväntar sig att inte alla aktörer och anläggningar som är registrerade hos Grexel kommer att registreras för utfärdande av EECS-ursprungsgarantier hos Energimyndigheten. Av nuvarande ca 1500 registrerade anläggningar förväntas ca 1300 få EECS-ursprungsgarantier utfärdade av Energimyndigheten. Denna skillnad förväntas uppstå av tre huvudsakliga orsaker.

1. Marknaden för export av EECS-ursprungsgarantier till Storbritannien har försämrats efter att de ändrat sitt stödsystem för förnybar el. Det nuvarande stödsystemet är mindre generöst och innehavare som registrerat sig utifrån en kalkyl baserad på det tidigare systemet (LEC) kan komma att bedöma att en registrering inte är lönsam idag.

2. Avgiftsstrukturen ändras enligt den nya förordningen på ett sätt som inte gynnar anläggningar med många innehavare, där varje innehavare måste ha ett eget konto. Grexel har haft en avgift på 2000 kr per anläggning och femårsperiod. Energimyndigheten kommer istället att ta ut en avgift om 500 kr per kontohavare och år. De administrativa kostnaderna som Energimyndigheten har beror primärt på antalet kontohavare och inte på antalet anläggningar, så den föreslagna avgiftsstrukturen innebär en mera rättvis fördelning av kostnaderna. För mindre anläggningar med flera innehavare kan det emellertid innebära en kostnadsökning (se nedan om förväntade kostnader för företagen).

3. Det nya systemet innebär en viss förhöjd risk för anläggningar som får ursprungsgarantier utfärdade av en typ som det inte är säkert att det föreligger en marknad för. I det tidigare systemet kunde en konvertering av ursprungsgarantier till

EECS genomförs i samband med en försäljning. Fanns det ingen köpare för EECS-ursprungsgarantier så kunde innehavaren avstå från att konvertera och behövde då inte betala någon utfärdandeavgift till Grexel. När nu EECS-ursprungsgarantier utfärdas direkt av myndigheten så kommer en registrerad anläggning att tilldelas EECS-ursprungsgarantier för all elproduktion och betala den högre utfärdandeavgiften för dessa. Om innehavaren sedan inte får avsättning för dessa EECS-ursprungsgarantier till den högre marknadspris som sådana förväntas betinga så har innehavaren ändå belastats med den högre kostnaden. Detta problem borde i första hand riskera att påverka anläggningar med energikällor som har en mindre marknad i utlandet. För dessa anläggningar kan det föreslagna systemet innebära svårigheter att matcha ursprungsgarantier med köpare även på den svenska marknaden. Detta beror på att endast de köpare som har ett EECS-konto kan köpa EECS-ursprungsgarantier, även om handeln sker inom samma land. Då det endast är en mindre andel av svenska kontohavare som förväntas ansöka om EECS-konto, så kommer den svenska marknaden för dessa ursprungsgarantier att vara mindre än för nationella ursprungsgarantier. Om det skulle uppstå problem för någon innehavare att få avsättning för EECS-ursprungsgarantier är det emellertid alltid möjligt att avregistrera en anläggning från EECS och istället få nationella ursprungsgarantier utfärdade för den fortsatta produktionen.

Bedömning av om regleringen överensstämmer med eller går utöver de skyldigheter som följer av Sveriges anslutning till Europeiska unionen

Det s.k. förnybartdirektivet (Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG av den 23 april 2009 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor och om ändring och ett senare upphävande av direktiven 2001/77/EG och 2003/30/EG) innehåller bestämmelser om ursprungsgarantier för förnybar el. Enligt artikel 15.9 i förnybartdirektivet ska medlemsstaterna erkänna ursprungsgarantier som utfärdas av andra medlemsstater. Direktivet förutsätter alltså att det går att överföra ursprungsgarantier mellan medlemsstaterna i EU. Att denna hantering nu regleras tydligare i lag och föreskrift är en förbättring i linje med Sveriges implementering av direktivet.

Bedömning av om särskilda hänsyn behöver tas när det gäller tidpunkten för ikraftträdande och om det finns behov av speciella informationsinsatser

Den föreslagna föreskriften preciserar den reglering som införs i lag och förordning. Föreskriften bör därför träda i kraft i nära samband med att lag och förordningsändring träder i kraft den 1 juni 2017. Föreskrifterna bör också ha trätt i kraft senast då Energimyndigheten genomför ett första utfärdande av EECS-ursprungsgarantier till registrerade anläggningar, vilket enligt nu gällande överenskommelse med AIB ska ske den 15 juli 2017.

Brev med information om regeländringarna har skickats till alla som idag har en anläggning registrerad för EECS-ursprungsgarantier av Grexel samt till övriga som har ett konto hos Grexel. Stora delar av den övriga informationsspridningen har skett genom de informationskanaler som avser elcertifikat eftersom det är en betydligt större marknad och informationsspridningen är väl utvecklad. En stor majoritet av anläggningar för

förnybar energi i Sverige tilldelas elcertifikat och i princip alla aktörer med elcertifikat tilldelas också ursprungsgarantier. Anläggningar för icke-förnybar energi innehas i regel av stora aktörer som har god marknadskännedom och mindre behov av informationsinsatser. Energimyndigheten har informerat om den förestående ändringen på hemsidan och i nyhetsbrev för elcertifikat och ursprungsgarantier. Tidiga samråd har skett i samband med Energimyndighetens användarråd för elcertifikat.

B Kommuner och landsting

Markera med x

- (X) Regleringen bedöms inte få effekter för kommuner eller landsting. Konsekvensutredningen innehåller därför inte någon beskrivning av punkten i avsnitt B.
- () Regleringen bedöms få effekter för kommuner eller landsting. Konsekvensutredningen innehåller därför en beskrivning av punkten i avsnitt B.

C Företag

Med företag avses här en juridisk eller en fysisk person som bedriver näringsverksamhet, det vill säga försäljning av varor och/eller tjänster yrkesmässigt och självständigt. Att yrkesmässigt bedriva näringsverksamhet bör tolkas brett.

Markera med x

- () Regleringen bedöms inte få effekter av betydelse för företags arbetsförutsättningar, konkurrensförmåga eller villkor i övrigt. Konsekvensutredningen innehåller därför inte någon beskrivning av punkterna i avsnitt C.
- (X) Regleringen bedöms få effekter av betydelse för företags arbetsförutsättningar, konkurrensförmåga eller villkor i övrigt. Konsekvensutredningen innehåller därför en beskrivning av punkterna i avsnitt C.

Beskrivning av antalet företag som berörs, vilka branscher företagen är verksamma i samt storleken på företagen

Förändringen berör i första hand företag som är elproducenter. Alla typer av företag (och även privatpersoner) kan idag vara elproducenter. Energimyndigheten bedömer att ca 180 innehavare av elproduktionsanläggningar kommer att ansöka om ett konto för att få EECS-ursprungsgarantier utfärdade. Endast en mindre del, ca 10-15 procent av dessa förväntas vara privatpersoner.

Hur olika företag berörs beror främst på vilken typ av energikälla deras anläggningar har. I allmänhet är innehavare som producerar el med vattenkraft eller biomassa stora företag, alternativt kommunala företag. Solceller innehas normalt av små företag, bostadsrättsföreningar eller privatpersoner. Majoriteten av vindkraftverk innehas av stora eller medelstora företag, men det förekommer också flera vindkraftverk som ägs av mindre föreningar eller privatpersoner.

Innan handeln med EECS-ursprungsgarantier bedrivs på villkor som motsvarar nationella ursprungsgarantier är det svårt att göra en uppskattning av deras relativa marknadsvärde. I nuläget förväntas EECS-ursprungsgarantier inte ha ett avsevärt högre pris än nationella ursprungsgarantier. Fördelen med EECS-ursprungsgarantier är istället huvudsakligen den större marknaden. Det är i första hand innehavare med en stor elproduktion som antas ha behov av denna större marknad. Nyttan antas däremot vara begränsad för små företag med mindre elproduktion. För en innehavare vars anläggningar totalt producerar mindre än ca 150-200 MWh el per år kommer enbart den fasta kontokostnaden överstiga förväntade intäkter av EECS-ursprungsgarantier (se nedan om förväntade kostnader för företag).

Beskrivning av vilken tidsåtgång regleringen kan föra med sig för företagen och vad regleringen innebär för företagens administrativa kostnader.

De företag som idag har konton registrerade för EECS hos Grexel måste skicka in en blankett till Energimyndigheten om att de fortsatt vill vara godkända för utfärdande av EECS-ursprungsgarantier. Blanketten innebär även ett godkännande av att Energimyndigheten tar över uppgifter om registrerade produktionsanläggningar från Grexel. Företagen måste även ansöka om ett särskilt konto för EECS-ursprungsgarantier, vilket är förenat med särskilda villkor som överenskommit med AIB. I de fall Energimyndigheten tar över befintlig information från Grexel kommer Energimyndigheten inte att göra någon omprövning av godkända anläggningar förrän det godkännande som Grexel lämnat löper ut (godkännande ges på fem år).

På medellång sikt förväntas administrationen för samtliga företag som får EECS-ursprungsgarantier utfärdade att minska eftersom EECS-ursprungsgarantier utfärdas direkt utan att behöva ”konverteras” från nationella ursprungsgarantier.

Företag som tidigare helt har överlämnat konvertering av ursprungsgarantier till EECS-ursprungsgarantier till en tredje part (registrant) kan uppleva en ökad administration då denna funktion försvinner. Möjligheten kvarstår emellertid att med en sedvanlig fullmakt överlåta ansökan om EECS-ursprungsgarantier och hantering av kontot till ett ombud, även om kontot inte kan registreras i ombudets namn.

Beskrivning av vilka andra kostnader den föreslagna regleringen medför för företagen och vilka förändringar i verksamheten som företagen kan behöva vidta till följd av den föreslagna regleringen

Regleringen avser endast en möjlighet att få EECS-ursprungsgarantier utfärdade. Det är inte en tvingande reglering och de företag som fortsatt vill ha nationella

ursprungsgarantier utfärdade behöver inte vidta några åtgärder eller genomföra några förändringar i verksamheten. Däremot kommer avgiften för nationella ursprungsgarantier att sänkas eftersom myndigheten kommer att få kostnadstäckning även från avgifter som specifikt avser EECS-ursprungsgarantier.

För den som ansöker om EECS-ursprungsgarantier kommer utfärdande att vara förenat med avgifter. Hur företagen påverkas beror, som nämnts ovan, i första hand på hur stora elproduktionsanläggningar de innehar och, i mindre utsträckning, vilken typ av energikälla som används. Kostnadsfördelningen enligt ny förordning för några antagna typer av produktionsanläggningar anges i följande tabell.

Antagna priser på EECS-ursprungsgarantier, SEK

sol	4,5
vind, vatten eller bio	2,3

Energikälla	Normalårsproduktion, MWh	Intäkter, SEK	Kontoavgift per innehavare och år, SEK	Utfärdandeavgift per år, SEK	Intäkter minus avgifter per år, SEK
Sol	20	90	500	1,8	-411,8
Vind, vatten, bio	1500	3450	500	135	2815
Vind, vatten, bio	7000	16100	500	630	14970
Vind, vatten, bio	50000	115000	500	4500	110000
Vind, vatten, bio	100000	230000	500	9000	220500

Som framgår av tabellen är det olönsamt att ha *en* solcellsanläggning registrerad på ett konto. Detta beror på att solcellsanläggningar inte genererar tillräckligt med ursprungsgarantier för att överkomma den fasta kontoavgiften som EM tar ut. Det skulle krävas ett mycket stort antal anläggningar eller mycket stora anläggningar för att registrering för EECS-ursprungsgarantier skulle vara ekonomiskt motiverat. För alla andra kraftslag är kontoavgiften på 500 kr försumbar.

Med samma antaganden kan också en jämförelse göras mellan de föreslagna avgifterna och en uppskattning av de avgifter som tas ut idag när ursprungsgarantier konverteras av Grexel. Även här beräknat på ett konto med en enstaka anläggning av olika storlek (energikälla är inte relevant). För jämförelsen antas att alla ursprungsgarantier exporteras.

Normalårsproduktion	Grexels totala avgifter per år, SEK	Energimyndighetens totala avgifter per år, SEK	Differens mellan Grexels och Energimyndighetens avgifter, SEK
20	404	502	-98
1500	678	635	43
7000	1697	1130	567
50000	9663	5000	4663
100000	18925	9500	9425

Av sammanställningen framgår att avgiften blir högre för konton med enstaka mindre anläggningar. Som angivits ovan är emellertid dessa anläggningar inte heller nu

lönsamma att registrera för EECS-ursprungsgarantier. För övriga anläggningar medför den lägre utfärdandeavgiften att kostnaden sänks jämfört med nuläget.

Beskrivning av i vilken utsträckning regleringen kan komma att påverka konkurrensförhållandena för företagen

Elproducenternas konkurrensförhållanden på elmarknaden bedöms inte förändras. Ursprungsgarantier är en marginell intäkt för en elproducent jämfört med intäkter från försäljning av el och eventuella elcertifikat. På marknaden för ursprungsgarantier kan däremot svenska producenter generellt förväntas få en stärkt konkurrenskraft gentemot elproducenter i andra medlemsstater eftersom avgifterna för utfärdande sänks och internationell handel förenklas.

Beskrivning av hur regleringen i andra avseenden kan komma att påverka företagen

Beskrivning av om särskilda hänsyn behöver tas till små företag vid reglernas utformning

Reglerna har delvis anpassats för att underlätta för innehavare av mindre anläggningar, vilket i de flesta fall innebär privatpersoner och små företag. Innehavare av en anläggning med nettomätning behöver inte anlita en oberoende konsult för att beräkna en korrektionsfaktor om anläggningen har mindre än 10 MW installerad effekt. Reglerna har också utformats så att anpassning till kraven för EECS inte är en förutsättning för att tilldelas ursprungsgarantier över huvud taget. Istället införs en ny, kompletterande typ av ursprungsgarantier. Detta bedöms underlätta för de småskaliga elproducenter som inte har handel med elcertifikat eller ursprungsgarantier som en affärsverksamhet, då dessa förväntas vara mindre intresserade av att sälja sina ursprungsgarantier internationellt.

D Samråd

Beskrivning av ett eventuellt tidigt samråd

Energimyndigheten har i användarrådet för elcertifikatsystemet informerat om planer på anpassning till EECS och vilka konsekvenser det förväntas få för den svenska regleringen. Användarrådet består av representanter för branschorganisationer inom energiområdet (Energiföretagen Sverige, Oberoende elhandlare, Sero, Skogsindustrierna, Svensk Solenergi, Svensk Vind) och representanterna i rådet ska aktivt sprida den information som lämnas.

Vid användarrådets två möten i april och oktober 2016 har information bl.a. givits om krav på omprövning, nettoproduktion, verifiering av mätning, särskild ansökan och ändrade avgifter. På användarrådet har också givits möjlighet att ge synpunkter på de planerade ändringarna.

E Kontaktperson

Ange vem som kan kontaktas vid eventuella frågor

Fredrik Forsberg
Telefon 016-544 23 73
E-post: fredrik.forsberg@energimyndigheten.se